

Άρειος Πάγος 383/1955, Τμ. Α'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 11/55, σελ. 391

Περίληψη: Δεν συνιστά εργατικόν ατύχημα η πάθησις ένεκα προοδευτικής επιδράσεως δυσμενών επαγγελματικών όρων και αιτιών. Δέον αύτη να είναι απότοκος βιαίου συμβάντος, ήτοι εξωτερικού αιτίου, όπερ δύναται να έχη σχέσιν με την εργασία του, αλλά μόνον όταν εξετελέσθη αύτη υπό όλως εξαιρετικής συνθήκας. Θάνατος ναύτου εκ συγκοπής της καρδίας, άνευ επιδράσεως εκτάκτων συνθηκών, δεν αποτελεί εργατικόν ατύχημα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Π. ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Δικηγόροι: Π. Νικολόπουλος-Κυρ. Αρβανίτης

Κατά την έννοιαν του άρθρου 1 του ν. 551/914 ως ούτος εκωδικοποιήθη διά του από 24 Ιουλίου/25 Αυγούστου 1920 Β.Δ., παρέχεται μεν εις τον υπάλληλον ή εργάτην η δι' αυτού οριζομένη αποζημίωσις και ένεκα νόσου οπόταν τοιαύτη ήθελεν επέλθει εις τούτον εν τη διαρκεία της υπηρεσίας ή εργασίας αυτού, απαιτείται όμως η νόσος, εξ ης ούτος έπαθε να μη η το αποτέλεσμα της εν τη συνήθει και κανονική ασκήσει του έργου του λανθανούσης και ένεκεν αυτού προοδευτικής επιδράσεως επί του οργανισμού του διαφόρων δυσμενών επαγγελματικών όρων και αιτιών, αλλ' απότοκος βιαίου συμβάντος ήτοι εκτάκτου και αιφνιδίας επιδράσεως επί του οργανισμού αυτού εξωτερικού τινός αιτίου, ξένου προς την οργανικήν αυτού σύστασιν, τούθ' όπερ δύναται μεν να κείται και εν τη επιχειρήσει της εργασίας αυτού, αλλ' οπόταν αύτη εξετελέσθη εν δεδομένη περιπτώσει υπό όλως εξαιρετικής και μη κανονικής αλλ' ασυνήθεις όλως και εκτάκτους συνθήκας, αίτινες να υπήρξαν η κυρία αφορμή εξ ης εξεδηλώθη ή ανεπτύχθη η νόσος*. Το ως εφετείον δικάσαν πρωτοδικείον δεξάμενον διά της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθ' α εξ αυτής δείκνυται, μετ' εκτίμησιν των προσκομισθεισών αποδείξεων, κατά την μη υποκειμένην εις τον έλεγχον του Αρείου Πάγου κρίσιν του, ότι ο κατά την 22 Σεπτεμβρίου 1951 θάνατος του δικαιοπαρόχου της αναιρεσειούσης υιού της, όντος ναύτου του φορτηγού πλοίου του αναιρεσιβλήτου, ωφείλετο αποκλειστικώς εις συγκοπήν της καρδίας, μη οφειλομένην εις εξαιρετικές συνθήκας και δη εντατικήν και συνεχή και κοπιώδη εργασία και ότι ειδικώς κατά την ημέραν του θανάτου του παθόντος η ζέστη δεν ήτο ανυπόφορος και ότι ουδόλως εβεβαιώθη ότι τα χρώματα δι' ων εγένετο η βαφή της καμπίνας τούτου εξέδιδον δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις και ακολούθως απορρίψαν την αγωγήν της αναιρεσειούσης, δι' ης εζητήθη η πληρωμή αποζημιώσεως κατά τον κωδικοποιημένον ν. 551 επί τη αιτιολογία ότι δεν υπέκειτο βίαιον συμβάν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής ταύτης, ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε την διαληφθείσαν ουσιαστικήν διάταξιν του άρθρου 1 του νόμου τούτου.

* Παγία η επί τούτου νομολογία. Ούτω Α.Π. 438/39 (Θ.ΝΑ 28), 245/39 (Ε.Ε.Ν. ΣΤ 490), 7/39 (Θ.Ν. 372) κ.ά.π.